

عنوان مقاله:

انتقال ژن EGFP از طریق تلقیح مصنوعی لاپاروسکوپی به بره گوسفندان

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

شاهین اقبال سعید - دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، دانشکده کشاورزی، گروه علوم دامی

خلاصه مقاله:

استفاده از اسپرم به عنوان عامل ترانسژن به تخمک ایده ای بود که پیش بینی میشد بتواند تحول عظیمی در علم ترانسژنیز ایجاد کند. با این وجود، بدلیل تکرارپذیری بسیار پائین این تکنیک تا کنون به عنوان یک روش معتبر برای انتقال ژن در محافل علمی مورد تأیید قرار نگرفته است. اخیراً ثابت شده است که فقط اسپرم های مرده قادر به جذب ترانسژن هستند و اسپرم های زنده به صورت جزئی و کاملاً موقت با ترانسژن مرتبط می شوند. هدف از انجام این تحقیق، بررسی امکان جذب ژن از طریق جنین در مراحل پس از لقاح است. پلاسمید pEGFP-C1 که حامل ژن پروتئین فلورسنت سبز تحت کنترل پرموتور CMV است، استفاده شد. پس از همزمان سازی میش ها، در یک گروه تلقیح طبیعی انجام شد و به دنبال آن در روز پنجم پس از لقاح تزریق ترانسژن به داخل رحم اجرا شد. در گروه دوم، به طور همزمان اسپرم و ترانسژن به داخل رحم تزریق شدند. نرخ آبستنی در هر دو گروه 16/7 درصد بود. علیرغم وجود فلورسنت سبز برتر در گروه های ترانسژن نسبت به گروه کنترل برای ژن EGFP، نتایج PCR از DNA استخراج شده با استفاده از بافت های مختل و نیز خون از هفت بره متولد شده نشان داد که هیچکدام از آنها ترانسژن EGFP را همراه نداشتند. به طور کلی، انکوباسیون ترانسژن با اسپرم و یا بدون آن در طول مدت آبستنی نتوانست منجر به ترانسژنیز گردد.

کلمات کلیدی:

ترانسژنیز، EGFP، اسپرم، بره، SMGT

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/227014>

